

OHLÉDNUTÍ ZA 24. ROČNÍKEM FESTIVALU OST-RA-VAR!

Po téměř tříleté odmlce proběhl ve dnech od 30. listopadu do 4. prosince 2022 již 24. ročník festivalu OST-RA-VAR, který účastníkům nabídl jedenáct inscenací v pěti divadelních sálech. Následně se o nich diskutovalo ve slavnostním sále Táni Hodanové v Divadle Jiřího Myrona. Pětidenní divadelní maraton znovu potvrdil, že Ostrava je výsostně divadelním městem poskytujícím divákům mimořádné zážitky.

Festival se za dobu své existence zařadil mezi renomované tuzemské divadelní akce a již několik let láká nejen české a slovenské divadelní pedagogy, kritiky a divadelníky, ale také studenty vysokých uměleckých škol. Letos bylo akreditováno 150 účastníků, kteří tak mohli shlédnout reprezentativní průřez tvorbou ostravských profesionálních činoherních souborů v daném roce. Činohra Národního divadla moravskoslezského představila divákům tři tituly: *Nanebevstoupení Lojzka Lapáčka ze Slezské Ostravy*, *Višňový sad* a *Hoří, má panenko*. Nejvíce pozitivních ohlasů sklidila poslední zmíněná inscenace v režii Tomáše Svobody, o čemž svědčí i slova divadelní kritičky Radmily Hrdinové („*Nejpozoruhodnějším festivalovým příspěvkem pořádajícího Národního divadla moravskoslezského tak byla divadelní adaptace Formanova filmu Hoří, má panenko, jež sice hořký film pojala ve stylu lidové zábavy, ale přesto se z ní zcela nevytratila témata oslovující diváky i po pětapadesáti letech.*“) nebo šéfredaktora Divadelních novin Josefa Hermana („*Tomáš Svoboda to zvládl s jistotou, dokonce bylo v tomto výjimečném případě dobré, že herci v dikci i třeba v gestech napodobili filmové neherce. A šlo jim to dobře.*“).

Hodnotící semináře pokračovaly stejným způsobem jako v minulosti a ačkoli byly v posledních ročnících příčinou konfliktů, letos se stal pravý opak a výsledek byl pro všechny zúčastněné velmi potěšující. Objevila se celá řada kvalitních a inspirujících příspěvků nebo postřehů z řad profesionálních kritiků i studentů, díky kterým bylo

možné sdílet podnětné myšlenky o současném divadle a rozvíjet úvahy nad ním. Znovu se tak potvrdilo, že festival je zpět nejen jako festival ostravského divadla, ale i jako festival budoucí české, moravské, slezské i slovenské divadelní vědy a kritiky. Ne náhodou končil poslední rozborový seminář příspěvkem divadelního vědce, překladatele a pedagoga Davida Drozda:

„Začnu směrem ke studentům, protože oni a jejich aktivní účast zde, to je pro tento festival velmi důležité. Uvědomme si, že jsme tady tři roky nebyli. Takže jsme svědky restartu festivalu. Došlo ke generační výměně. (...) Nejdůležitější z toho všeho mi připadá fakt, že tato situace nabízí nové perspektivy. Vidíme, jak a kam se ostravská divadla posunula nebo neposunula. Pro mě letošní ročník přinesl silné napětí mezi dramaturgickými záměry a skutečností, nakolik se je podařilo v inscenacích obhájit. (...) K tomu ještě vidíme, jak se všechna divadla vracejí ke standardnímu režimu, k tomu, co bylo před covidem a válečnými konflikty. To všechno nabízí dohromady jednu perspektivu: jako by se všechno vrátilo k nějakému novému začátku.“

Festival se uskutečnil za finanční podpory Moravskoslezského kraje a statutárního města Ostravy.